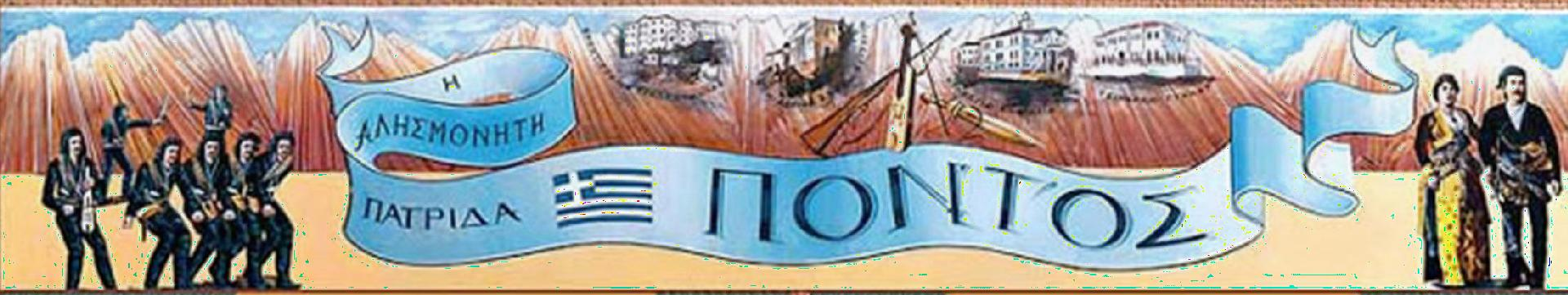
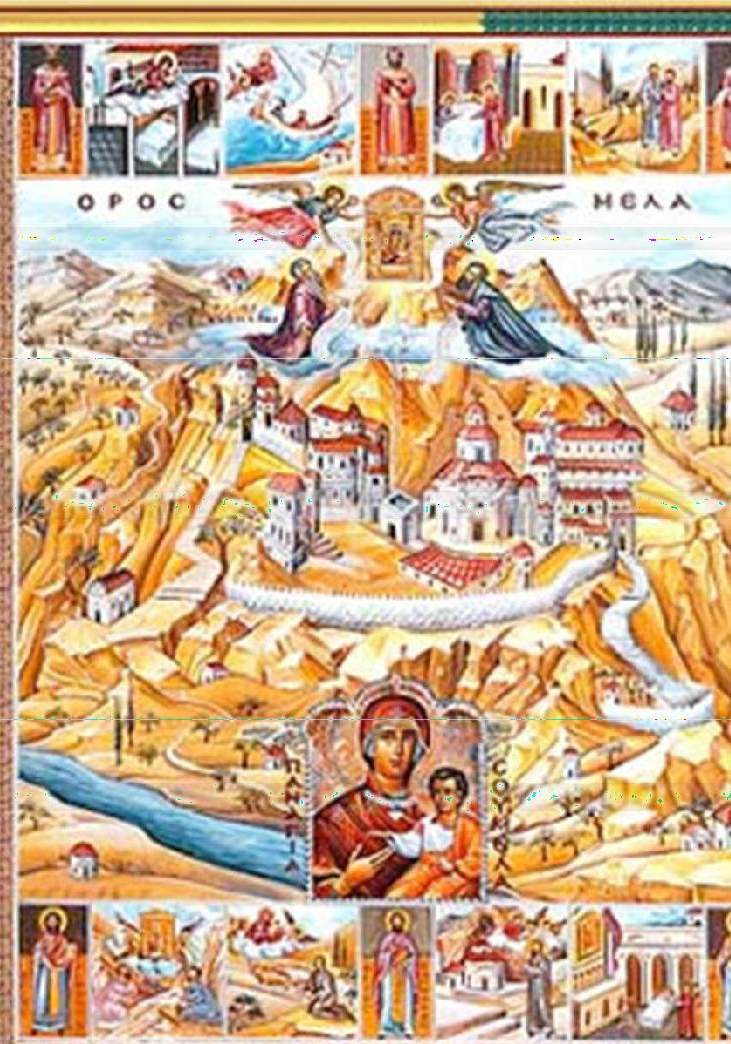
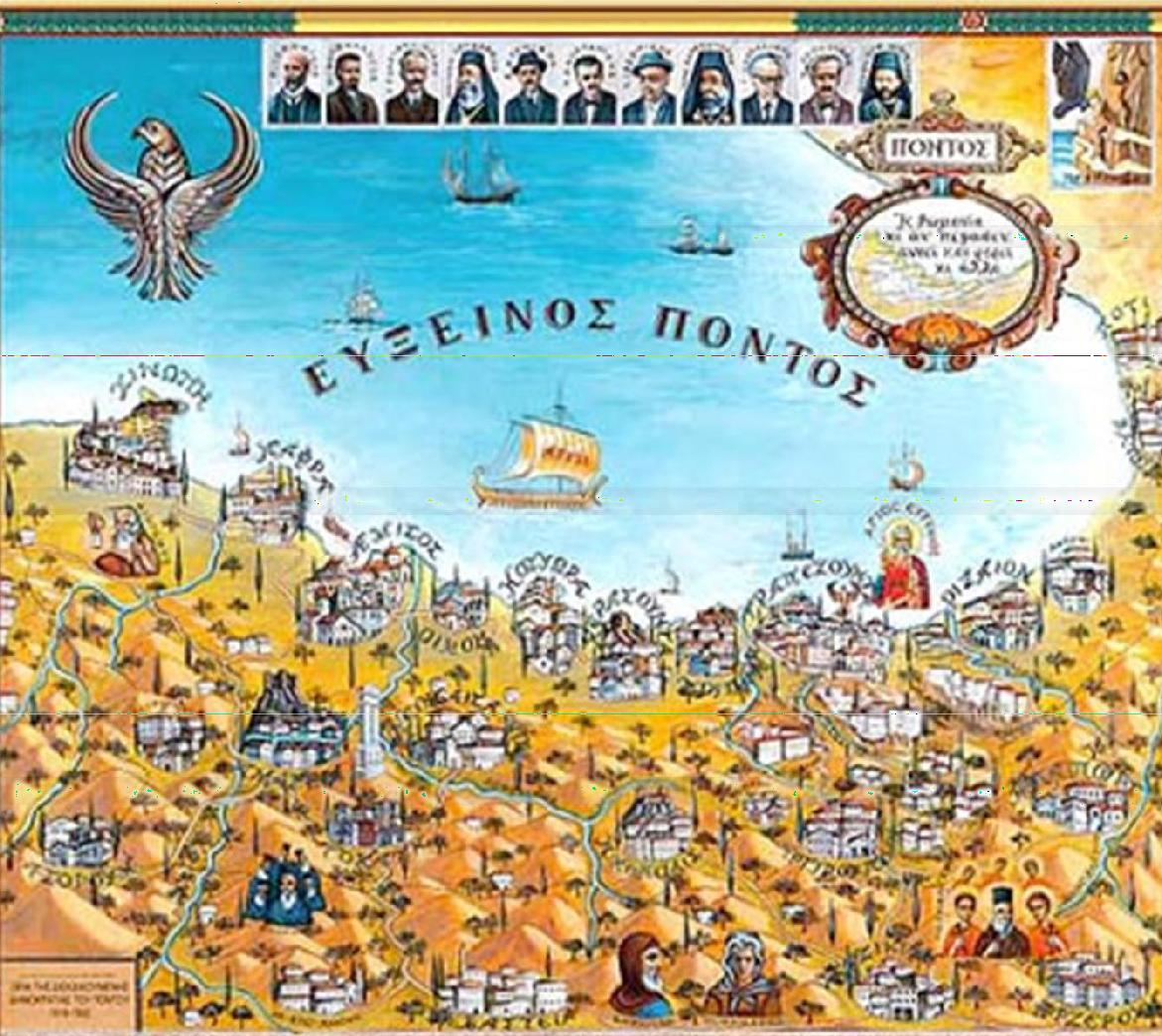

Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου

- Η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου αναφέρεται σε σφαγές και εκτοπισμούς εναντίον Ελληνικών πληθυσμών στην περιοχή του Πόντου που πραγματοποιήθηκαν από το κίνημα των Νεότουρκων κατά την περίοδο 1914-1923. Εκτιμάται ότι στοίχισε τη ζωή περίπου 213.000-368.000 Ελλήνων. Οι επιζώντες κατέφυγαν στον Άνω Πόντο (στην τότε ΕΣΣΔ) και μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή το 1922, στην Ελλάδα. Τα γεγονότα αυτά αναγνωρίζονται επισήμως ως γενοκτονία από το Ελληνικό Κράτος και την Αυστραλία αλλά και από διεθνείς οργανισμούς όπως η Διεθνής Ένωση Μελετητών Γενοκτονιών.
- Θεωρείται μια από τις πρώτες σύγχρονες γενοκτονίες. Η γενοκτονία ήταν ένα προμελετημένο έγκλημα, το οποίο η κυβέρνηση των Νεότουρκων έφερε σε πέρας με συστηματικότητα. Οι μέθοδοι που χρησιμοποίησε ήταν ο ξεριζωμός, η εξάντληση στις κακουχίες, τα βασανιστήρια, η πείνα και η δίψα, και τα στρατόπεδα θανάτου στην έρημο.
- Η διεθνής βιβλιογραφία και τα κρατικά αρχεία πολλών χωρών βρίθουν μαρτυριών για το ειδεχθές έγκλημα, που διαπράχθηκε εναντίον του Ελληνικού λαού. Η Γενοκτονία των Ελλήνων πραγματοποιήθηκε παράλληλα με γενοκτονίες σε βάρος και άλλων χριστιανικών πληθυσμών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, δηλ. των Αρμενίων και των Ασσυρίων.
- Η Βουλή των Ελλήνων αναγνώρισε τη γενοκτονία το 1994, και ψήφισε την ανακήρυξη της 19ης Μαΐου ως «Ημέρα Μνήμης για τη Γενοκτονία των Ελλήνων στο Μικρασιατικό Πόντο».

ΠΟΝΤΟΣ

Ἡ ῥωμανία
κι ἂν πέρασεν.
ἀνθεὶ καὶ φέρει
κι ἄλλο.

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

ΣΙΝΟΠΗ

ΣΑΡΔΕ

ΜΕΣΣΟΣ

ΚΟΥΡΕ

ΒΑΧΟΥ

ΒΡΑΠΕΖΟΥ

ΡΙΖΑΙΟΝ

Αθήνα

ΑΓΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ

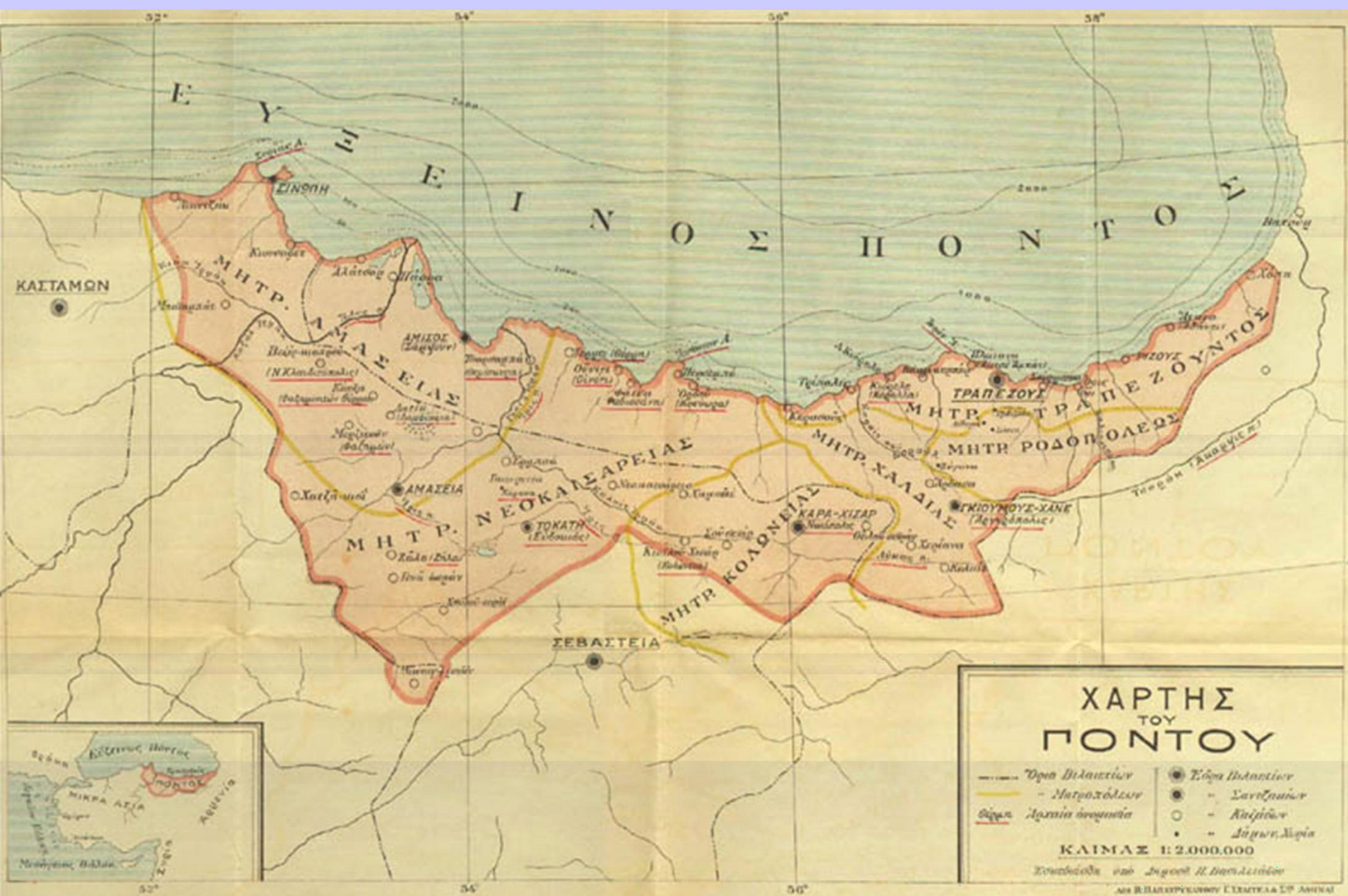
Θύματα

- Για τον ελληνικό πληθυσμό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στη Μικρά Ασία και Ανατολική Θράκη από την Άνοιξη του 1914 μέχρι το 1923, ο Αριστοκλής Ι. Αιγίδης στο σημαντικότατο βιβλίο που έγραψε για το προσφυγικό ζήτημα "Η Ελλάς χωρίς τους πρόσφυγας"

(Αθήνα 1934) τονίζει ότι «1.200.000 ψυχές αποτελούν τον τραγικόν εις ανθρώπινας απώλειας απολογισμόν του αγώνος». Ο Θεοφάνης Μαλκίδης, διδάκτωρ Κοινωνικών Επιστημών και διδάσκει στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, τονίζει ότι «μιλάμε για πάνω από 800.000 Έλληνες». Στις 20 Μαρτίου 1922, ο Άγγλος διπλωμάτης Ρέντελ συνέταξε ένα μνημόνιο για τις τουρκικές ωμότητες σε βάρος των χριστιανών από το 1919 κι έπειτα. Στο προοίμιο αυτού του μνημονίου διαβάζουμε:

«Η επίτευξη της ανακωχής με την Τουρκία, στις 30 Οκτωβρίου 1918, φάνηκε να επέφερε μια προσωρινή παύση των διωγμών των μειονοτήτων εκ μέρους των Τούρκων, που διαπράχθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου. Στην επιδίωξη αυτών των διωγμών, είναι γενικώς αποδεκτό ... ότι πάνω από 500.000 Έλληνες εξορίστηκαν, εκ των οποίων συγκριτικώς ελάχιστοι επέζησαν...».

Διεθνής αναγνώριση

- Πριν από τον όρο "Γενοκτονία" υπήρχε ο όρος "Εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας". Πρόβλημα στη δίκη των γενοκτόνων μπορεί να υπάρξει με το νομικό όρο "*nullum crimen nulla poena sine lege*", δηλαδή δίχως προϋσχύοντα νόμο δεν υπάρχει έγκλημα ούτε ποινή. Ο όρος της Γενοκτονίας δεν υπήρχε την εποχή εκείνη, έτσι η τιμωρία και καταδίκη εκείνων τίθεται υπό ερωτηματικό. Το ποινικό Δίκαιο, για να εξασφαλίσει τη δίκαιη μεταχείριση των κατηγορουμένων δεν μπορεί να δράσει αναδρομικά. Από την άλλη άποψη όμως σε όλα τα νομικά πλαίσια υπήρχε η τιμωρία της δολοφονίας.
- Στις 24 Φεβρουαρίου 1994 η Βουλή των Ελλήνων ψήφισε ομόφωνα την ανακήρυξη της 19ης Μαΐου ως «Ημέρα Μνήμης για τη Γενοκτονία των Ελλήνων στο Μικρασιατικό Πόντο», ημέρα που ο Μουσταφά Κεμάλ αποβιβάστηκε στη Σαμψούντα. Επίσης, στο 1998 η Βουλή ψήφισε ομόφωνα την ανακήρυξη «της 14ης Σεπτεμβρίου ως ημέρας εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό Κράτος».
- Στο Δεκέμβριο 2007 η Διεθνής Ένωση Μελετητών Γενοκτονιών (International Association of Genocide Scholars ή IAGS) αναγνώρισε επίσημα τη γενοκτονία των Ελλήνων, μαζί με την γενοκτονία των Ασσυρίων, και εξέδωσε το εξής ψήφισμα:
- «ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η άρνηση μιας γενοκτονίας αναγνωρίζεται παγκοίμως ως το έσχατο στάδιο γενοκτονίας, που εξασφαλίζει την ατιμωρησία για τους δράστες της γενοκτονίας, και ευαπόδεικτα προετοιμάζει το έδαφος για τις μελλοντικές γενοκτονίες,
- ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η Οθωμανική γενοκτονία εναντίον των μειονοτικών πληθυσμών κατά τη διάρκεια και μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, παρουσιάζεται συνήθως ως γενοκτονία εναντίον μόνο των Αρμενίων, με λίγη αναγνώριση των ποιοτικά παρόμοιων γενοκτονιών, εναντίον άλλων χριστιανικών μειονοτήτων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας,
- ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ ότι είναι πεπιοίθηση της Διεθνούς Ένωσης των Μελετητών Γενοκτονιών, ότι η Οθωμανική εκστρατεία εναντίον των χριστιανικών μειονοτήτων της αυτοκρατορίας, μεταξύ των έτων 1914 και 1923, συνιστούν γενοκτονία εναντίον των Αρμενίων, Ασσυρίων, Ποντίων και των Ελλήνων της Ανατολίας.
- ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ η Ένωση να ζητήσει από την κυβέρνηση της Τουρκίας να αναγνωρίσει τις γενοκτονίες εναντίον αυτών των πληθυσμών, να ζητήσει επίσημα συγγνώμη, και να λάβει τα κατάλληλα και σημαντικά μέτρα προς την αποκατάσταση (μη επανάληψη).»
- Οι τουρκικές κυβερνήσεις αρνούνται πως υπήρξε γενοκτονία και τοποθετούν επισήμως το θάνατο των Ελλήνων στα πλαίσια των ευρύτερων απωλειών του πολέμου, του λιμού ή άλλων κοινωνικών αναταράξεων.

Εκτοπίσεις από τούς Νεότουρκους
Αργός θάνατος (1915-1922)

PONTVS EVXINVS.

Cole. 1866.

